

ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾಂತುನ ಹೇಳಿದ.

ಅದರೂ ಹುಡುಗ ಗೆಲುವಾಗಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಏಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ, ಒಬ್ಬನೇ ಕೊತು ಮದ್ದ ಸೇವಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಡ್ರಿಯೋಲಿಗೆ ರಷ್ಯನ್‌ನಂತೆ ಕಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

“ಮುಗಾ, ನೀನು ರಷ್ಯನ್ ನಾ?” ಅವನು ಕೇಳಿದ.

ಹುಡುಗ ಹೌದೆಂಬಂತೆ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ.

“ಎಲ್ಲಿ?”

“ಮಿನಸ್ತ್ರೀ”

“ಓಹ್... ನಾನು ಮಿನಸ್ತ್ರೀನವನೇ!!” ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಎಧ್ದು ಹುಡುಗನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದ.

“ಅಂದರೆ ಮಿನಸ್ತ್ರೀಗೆ ಬಲು ಹತ್ತಿರ. ಹನ್ನೇರದು ಮೈಲಪ್ಪೇ ದೂರ.”

“ಎಲ್ಲಿ?”

“ಸ್ಯೂಲೋವಿಚ್”

“ಸ್ಯೂಲೋವಿಚ್? ನಾನು ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ ಬಹಳಪ್ಪು ಭಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ.” ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆಲಂಗಿಸಿದ.

ಸ್ಟ್ರೋಯೋ ಮದ್ದದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಿಂಬಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಲೋಡಿದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಮದ್ದವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಯಾಗಿ ಗಂಟಿಲೆಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ. ಹುಡುಗನ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಕ್ಕೆ, ಎಧ್ದು ಕಾಳಿತ್ವಿರುವ ಕೇನ್ಗಳ ಮೇಲಿನ ಮೂರ್ಕಿಗಳು, ನೇರ ಕಿವಿಗಳು, ಸಣ್ಣದಾದ ಕಣ್ಣಿಗಳು, ತಲೆ ತುಂಬಾ ಕಪ್ಪು ಕೇಶರಾಶಿ ಅವನು ‘ಕಾಲುಕ್ಕು’ ಜನಾಂಗದವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಕೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಪುಟ್ಟದಾಗಿದ್ದಿಂದ ಬೆರಳುಗಳು ಹೇಣ್ಣುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾಜೂಕಾಗಿದ್ದವು.

“ನಂಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮದ್ದ ಬೇಕು. ನಾವು ಸಂಭೂತ ಆಚರಿಸುವುದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸೋಣ.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಮದ್ದ ಸುರುವತೋಡಿದ. ಬಳಿಕ ಕುಚೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಹುಡುಗ ಅವನ ಮಡಡಿಯ ಜತೆ ಮುರುಕಲು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅವರ ಮುಂದೆ ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊ ಮೂರು ದೂಕ್ಕಾಮದ್ದದ ಬಾಟಲುಗಳಿದ್ದವು.

“ಇಂದಿನ ಸಂಚೇ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗರಲಿ. ಎಷ್ಟೇ ಬಾಟಲುಗಳ ವಿಚಾರದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ! ಇವತ್ತಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತಿ! ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬಾಟಲು ಬೇಕು ಈಗಲೇ ಹೇಳಿ.” ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಉತ್ತಾಪಕದ ಉತ್ತರಾಗಿದ್ದಿದ್ದು.

“ಆರು, ಆರು! ಎಲ್ಲಿರೂ ಎರಡೆರಡು” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

“ಸರಿ. ನಾನು ಈಗಲೇ ಹೋರಬೇ.”

ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಹೋಗಿ ಮದ್ದದ ಬಾಟಲುಗಳನ್ನು ಹೇಳತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಎಷ್ಟಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬದಿಟ್ಟು ಅವರ ಪಾನಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

“ಇಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಚರಿಸುವುದು ಶ್ರೀಮಂತರಪ್ಪೇ... ಏನಂತಿರಾ?” ಡ್ರಿಯೋಲಿ ಕೇಳಿದ.

“ಖಂಡಿತ, ಖಂಡಿತ!” ಎಂದು ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಡ್ರಿಯೋಲಿಯ ಮಡದಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿ, “ಪಂಚಿಂಯಾ ಚೋಸಿ? ಡ್ರಿಯೋಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರುಯಾ, ಹೇಳು?” ಎಂದ.

“ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ!”